

ערומה או לבושה?

לטוטו נלהב ביותר גרמה השבוע פרדי ריקה סגל, ארכיטקטית-הפנים ובעלת הפאב ז'ל, כאשר הופיעה במסיבה לבושה ביקן, על זה בדיוק נסב הטוטו: במה, לכל הרוחות, היא לבושה?

בדבר אחד היו כל משתתפי הטוטו בטוחים: בכך שפרדי לבשה שמלה. זה אפשר היה לראות בעין בלתי-מוזיגנת. הוויכוח נסב על היתר: חלק טענו ש-מוכרח להיות איזה שהוא יתר - חלק טענו שאין מקום אפילו לצל של יתר.

שכן המקסי המרהיבה היתה צמודה ל-חזה וירכיה של פרדי בצורה שלא היתה מביישת אפילו צילום-רנטגן, הותירה אר-תה יותר ערומה מאשר לוא היתה ערומה. על כך שפרדי לא לבשה חווייה, הסכימו המשתתפים די בקלות. קשה היה שלא להסכים, נוכח העדויות החותכות. הקרב נסב סביב הסליפ, יש או לא יש.

פרדי עצמה, שהציגה בהודמנות זו את המראה החדש שלה, לאחר הדיאטה - מראה העור והעצמות, הנחשב משום מה כה פופולארי כיום - סירבה לשפוך אור על התעלומה, השאירה את צופי הציפורים בתיסכולם.

פרדי

מכות לקובה

קובה זילברנג מפורסם לא רק כמיסעודן תל-אביבי נודע, האוהב לדי-חוס מאכלים שונים ומשונים לכרסיהם של התל-אביבים לא פחות משהוא אור-הב לדחוס אותם לכרסו שלו. הוא מפור-סם גם כיהודי חסון, ששלושת מימדיו מתחרים ביניהם על הבכורה. בין לקוחי-תיו, שאחדים מהם באים מעולם-השר-ליים שבין-לבין, הוא ידוע כבעל-עסק שאינו נזקק להגנת שומרי-סף.

בשבוע שעבר נאלץ קובה להפעיל את שריריו. היה זה כאשר למסעדות, רס-פוטין, ברחוב הירקון בתל-אביב, נכנסה חבורה עליזה של צעירים בתי-ימיים, מ-הדור אשר לא ידע את פרעה.

כאשר עליונותם של החברה עברה את

הסף הרצוי, ניסה קובה להראים, החבר-רה הגיבה בהתרגשות רבה, ושני הצ-דים ספגו אבידות בינוניות עד כבדות.

את החברה הבתי-ימיים לא ראו מאז בתל-אביב, כך שקשה לדווח על מצבם. אולם קובה הסתובב מקושט, כמה ימים אחרי התקרית, בפלסטרים על פרצופו וכמה סימנים כהים על גופו.

לא שזה עשה עליו רושם מיוחד.

פוקה והחובשת

פוקה והסוהרת

מה שהלשונות הרעות הללו מסוגלות להמציא, אני אומרת לכם.

בסך-הכל ניהל ד"ר פוקה הירש שי-חה לבבית וערה עם העלמה הצעירה, כשהוא אוהז בידידות בידה, מספר לה על דא ועל הא, ובוהה עמוקות לתוך עיניה השחורות.

וכפי שוודאי ידוע לכם, אין מראה טבעי יותר, ותדיר יותר, מאשר פוקה ה-עומד ומשוחח עם עלמה צעירה. למען האמת, אם הייתי מגלה אותו יום אחד משוחח עם מישהו שאינו עלמה צעיר-רה, הייתי מתחילה להיות מודאגת.

אז מה עושות הלשונות הרעות, ימ"ש? הן הולכות ומגלות שהעלמה ה-צעירה הספציפית הזו, שבה גילה פוקה עניין כה רב, הינה החובשת בכלא-הנשים נווה-הירצה.

טוב, אז מה הקשר?

מה זאת אומרת, עונות הלשונות: הלא פוקה עומד לפני מישפטו על בעי-יות שמס-הכנסה טוען שהוא עשה לו. ואם יתקיים באמת המישפט, ואם יימצא בו פוקה אשם - הוא עוד יוכל לחטוף מאסר, לא?

הרבה אסים. אבל מה בכל זאת ה-קשר? נניח אפילו שיימצא שופט בי-ש-ראל שירצה להכניס את פוקה לבית-סוהר. אז מה לזה ולבית-הכלא לנשים? פוקה הלא גבר, לא?

נו באמת, אומרות הלשונות. תסמכו על פוקה שאם הוא כבר יילך לבית-סוהר, הוא יארגן לעצמו להגיע לנווה-הירצה, לתוך כל החתיכות ההן.

ואתם רוצים הוכחה? בבקשה: תראו כיצד הוא קושר כבר קשרים עם הצוות שם, החל בחובשת וכן הלאה.

אההה, זו בטח בדיחה.

אבישר וירידה

דרושה מטפלת

לצייר שמעון אבישר הולך לא גור-מלי בזמן האחרון. בציורים, אני מתכוונת. הוא הגיע כבר למצב בו הוא יכול להת-גורר בדירה במלון שרתון בתל-אביב. מה שלא כן המצב בתחום החיים האי-בי-טימיים שלו, אם יורשה לי להתבטא כך.

רק לא מומן צייצו הציפורים מכל חוטי הטלפון כי שמעון עומד סוף-סוף לשאת את ידיתו, דיילת אל-על היפהפיה קאתי. והנה, אין קאתי ואין בטיה. הרומן המ-מושך הסתיים בשיברון-לב. "היא לא טי-פוס המסוגל להי-נישואין", נאנח אבישר.

"אני צריך אשה שתדע לבשל לי ולטפל בבית", אם אתן מבינות למה הוא מתכוון. אז אחרי זה התחיל אבישר לבקש את הנערה שתדע לבשל, לטפל בבית, לגדל ילדים, ולשלם את חשבונות המכססה ו-הברת החשמל.

טוב, אז מה אם הוא מחפש אותן דווקא במועדוני-הפסנתר של תל-אביב ובמס-י-בות הנוצצות? מי אומר ששם אי-אפשר למצוא אחת כזאת?